

Ignacy Dec

Konferencja naukowa, Antropologia filozoficzna Jana Pawła II : w trzecią rocznicę wizyty Ojca Świętego w Toruniu : Wydział Teologiczny UMK w Toruniu 7-8 VI 2002

Wrocławski Przegląd Teologiczny 10/1, 183-184

2002

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ludźmi i ich problemami. Postawiono także problem największego z dramatów, a mianowicie: dramatu Boga i człowieka, którego istota polega na dialogu dobrego Boga ze złym człowiekiem w celu przywrócenia temu drugiemu jego dawnej kondycji. Dalej pojawiło się zagadnienie zrozumienia filozofii dramatu przez ludzi niewierzących

Drugi panel prowadzony przez dr. A. Workowskiego miał za zadanie wniknięcie w sposób myślenia Tischnera. Wykazywano przede wszystkim aksjologiczno-agatologiczny charakter myślenia i dokonano dość wnikliwej analizy obu pojęć mającej na celu uchwycenie różnicy między tymi dwoma ujęciami. Ogólnie rzecz ujmując, agatologia pokazuje zagrożenia, problematyzuje ludzkie życie i ujawnia przede wszystkim to, że konkretne dobro jest zagrożone przez zło, natomiast aksjologia stara się znaleźć rozwiązanie dramatycznej sytuacji. Można było również dowiedzieć się, jak zmieniał się sposób myślenia Tischnera. Za przykład posłużyły analizy dotyczące tego, co filozofia określa mianem „ja”. W początkowej fazie twórczości można mówić o „ja” transcendentnym, następnie w okresie filozofii dialogu o „ja” agatologicznym, aby w końcowym etapie móc powiedzieć o „ja” aksjologicznym.

Niezwykłym przeżyciem była NOC FILOZOFÓW, podczas której możliwe było zadawanie pytań oraz dzielenie się swoimi spostrzeżeniami. Piszący te słowa również skorzystał z tej okazji i postawił problem ostatecznych racji filozofii Tischnera. Moim zdaniem, to, czego poszukiwał ks. Tischner, to prawda o człowieku, która ukryta jest w jego wnętrzu, stąd powracający problem „ja”. Zapytałem, czy nie można by w ostatnich publikacjach myśliciela dopatrywać się analiz „ja” mistycznego, do którego dotrzeć można dwoma drogami: drogą mistyki i psychoanalizy. Zapamiętawszy problem zrozumienia bądź nie filozofii Tischnera przez niewierzących, zapytałem, czy niewierzący może być mistykiem, a jeżeli nie, to skąd bierze się tak wielka popularność z jednej strony Dostojewskiego, a z drugiej – mistrza psychologicznych powieści – P. Coelho. Otrzymałem pozytywną odpowiedź, której udzielił mi O. Kłoczowski.

Obserwując niezwykłą liczbę osób uczestniczących w tegorocznych Dniach Tischnerowskich, można śmiało stwierdzić, że postać filozofa dramatu cieszy się nadal ogromną popularnością. Takie spotkania zaś mają na celu zapoznanie nie tylko z postacią filozofa, ale także z jego sposobem myślenia. Z rozmów prowadzonych podczas oficjalnych spotkań oraz w kularach można było odnieść wrażenie, że Dni Tischnerowskie staną się jednym ze stałych punktów przebogatego w tego typu imprezy kalendarium miasta Krakowa.

ks. Witold Baczyński

Konferencja naukowa *Antropologia filozoficzna Jana Pawła II* (w trzecią rocznicę wizyty Ojca Świętego w Toruniu) (Wydział Teologiczny UMK w Toruniu 7-8 VI 2002)

W trzecią rocznicę wizyty Ojca Świętego Jana Pawła II w Toruniu Zakład Filozofii Chrześcijańskiej Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu zorganizował w dniach 7-8 czerwca 2002 r. konferencję naukową na temat antropologii filozoficznej Jana Pawła II. Sponsorem konferencji był Urząd Miasta Torunia. Na czele Komitetu Organizacyjnego stanął dr hab. Marian Grabowski, prof. UMK. W ciągu dwóch

dni ogłoszono 16 półgodzinnych referatów. Konferencję otworzył i zamknął ks. prof. dr hab. Jerzy Bagrowicz, dziekan Wydziału Teologicznego UMT w Toruniu.

W pierwszym dniu ogłoszono następujące wykłady: Jarosław Kupczak, *O znaczeniu antropologii teologicznej w myśli Jana Pawła II*; ks. Tomasz Stępień, *Dwie koncepcje osoby: Karola Wojtyły i Mieczysława Gogacza. Analiza porównawcza*; Jerzy Wocial, *Miłość w ujęciu Platona i Karola Wojtyły*; ks. Tomasz Węclawski, *Paschalna perspektywa w antropologii Konstytucji „Gaudium et spes”*; Mariusz Wojewoda, *Problem sumienia w myśli antropologiczno-etycznej Karola Wojtyły*; Elżbieta Struzik, *Współczesne wzorce osobowości a „cywilizacja miłości” Karola Wojtyły*; Marzena Świtalska, *Koncepcja wstydu Maxa Schellera i Karola Wojtyły*; Ryszard Wójtowicz, *Antropologia filozoficzna XX wieku a kategoria osoby Karola Wojtyły*.

W drugim dniu referaty wygłosili: Marek Sokołowski, *Środki społecznego przekazu w nauczaniu Jana Pawła II*; s. Zofia J. Zdybicka, *Człowiek i kultura w ujęciu Jana Pawła II*; o. Stanisław Bafia, *Antropologiczne wątki w pojęciu opcji fundamentalnej. Z nauczania Jana Pawła II*; o. Jacek Salij, *Pytanie o zasadę naszego myślenia i działania*; ks. Mirosław Mróz, *Hermeneutyka daru. Głosa w sprawie interpretacji antropologii adekwatnej Jana Pawła II*; Marian Grabowski, *„Antropologia adekwatna” Jana Pawła II jako program badawczy*; ks. Zdzisław Pawlak, *Filozoficzna podstawa problematyki wolności Jana Pawła II* oraz ks. Ignacy Dec, *Naturalne i nadprzyrodzone źródła godności człowieka w ujęciu Jana Pawła II*.

Jak widać z powyższego zestawienia, w pierwszym dniu przeważały wykłady, w których odwoływano się głównie do wcześniejszych koncepcji antropologicznych obecnego Papieża, ogłaszanych jeszcze pod nazwiskiem kard. Karola Wojtyły, zaś w drugim dniu koncentrowano się na myśli antropologicznej Jana Pawła II, która – z racji nowego powołania i urzędu – została dopełniona elementami biblijnymi i teologicznymi. W krótkich dyskusjach, które miały miejsce po wszystkich referatach, podkreślano, że myśl antropologiczna kard. Karola Wojtyły została twórczo rozwinięta w nauczaniu Jana Pawła II. Papież nie poprzestał na powtarzaniu antropologicznych idei, które zawarł w swoich wcześniejszych dziełach z zakresu antropologii filozoficznej i etyki, ale swoje dawne ujęcia ubogacił nowymi aspektami, wypracowanymi w trakcie refleksji teologicznej, podejmowanej w nauczaniu papieskim.

Należy wyrazić duże uznanie dla młodego Wydziału Teologicznego, istniejącego od 1 października 2001 r. na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, za zorganizowanie tej konferencji. W dobie nagłaśniania haseł liberalistycznych, relatywistycznych, subiektywistycznych, irracjonalistycznych, wyrastających z zafałszowanej wizji człowieka – każde podejmowanie refleksji nad papieskim nauczaniem należy uznać za niezwykle cenne i pozytywne.

ks. Ignacy Dec